

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/22/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200655
Dátum vydania rozhodnutia:	05.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6012200655.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne H. V., bytom V. XXXX/XX, B., proti žalovanému: Obec Sielnica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 339/2012, o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S 72/2012-17 zo dňa 10. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S 72/2012-17 zo dňa 10. októbra 2012 m e n í tak, že konanie vo veci z a s t a v u j e .
Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zamietol návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia s odôvodnením, že nariadenie predbežného opatrenia v tomto konaní nie je potrebné, pretože v danom prípade nastal stav, ktorý bol pred vydaním oznámenia o pridelení súpisného čísla č. j. 788/2009 zo dňa 10. novembra 2009 a pani Húšťavová, rod. Pitáková preto nemôže s predmetnou nehnuteľnosťou nakladať. Vzhľadom k tomu krajský súd nepovažuje za potrebné, aby bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým by bolo znemožnené scudzenie, respektíve zaťaženie predmetného rodinného domu a preto bolo potrebné podľa názoru krajského súdu návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom z hľadiska z obsahu odvolania žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Poukázala na skutočnosti, pre ktoré má obavy, že pre Správu katastra Zvolen z nejasných dôvodov nie je zrušenie verejnej listiny dostatočným dôvodom pre to, aby vrátila zápis na príslušnom liste vlastníctva do stavu, ako bol pred zapísaním tejto aktuálne zrušenej listiny do katastra nehnuteľností. Taktiež uviedla, že vzhľadom k príslušným skutočnostiam je presvedčená, že jej obava, že výkon súdneho rozhodnutia môže byť ohrozený, je plne opodstatnená a veľmi reálna a preto žiadala, aby súd vydal predbežné opatrenie v zmysle jej žaloby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) po

preskúmaní rozhodnutia krajského súdu v rozsahu odvolania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože odvolanie smerovalo proti uzneseniu (§ 214 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku).

Správne súdnictvo je upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku; samotné konanie súdu v správnom súdnictve má špecifickú právnu úpravu obsiahnutú práve v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku s primeraným použitím ustanovení prvej, tretej a štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku - avšak len na otázky, ktoré v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravené nie sú. Ide o vyjadrenie vzťahu špeciálnych ustanovení (piata časť) vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho súdneho poriadku (prvá, tretia a štvrtá časť). Subsidiárne sa preto pre konanie v správnom súdnictve použijú všeobecné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (prvá časť), ustanovenia pre konanie na prvom stupni a pre opravné prostriedky (tretia a štvrtá časť).

Inštitút predbežného opatrenia je systematicky zaradený do druhej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorej ustanovenia sa však pre správne súdnictvo nepoužijú vôbec (§ 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti nemožno preto o jeho vydanie v správnom súdnictve s úspechom žiadať a preto, ak aj dôjde k žiadosti o vydanie predbežného opatrenia, jediným možným spôsobom rozhodnutia správneho súdu o takejto žiadosti je zastavenie konania pre nedostatok podmienky konania v zmysle ustanovenia § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V správnom súdnictve sa uplatňuje právny inštitút odkladu vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, ide však o návrhové konanie priamo závislé od dispozičného práva účastníka konania (zväčša žalobcu) podať taký návrh; súd o ňom z úradnej povinnosti nerozhoduje. Inštitút odkladu vykonateľnosti podľa ustanovenia § 250c Občianskeho súdneho poriadku a predbežného opatrenia podľa ustanovení § 74 - § 77 Občianskeho súdneho poriadku nemožno stotožňovať. Platí tu zásada *lex specialis derogat legi generali*, t. j. špeciálny zákon alebo ustanovenie ruší všeobecný zákon alebo ustanovenie. Špeciálnym ustanovením je § 250c Občianskeho súdneho poriadku, ktoré upravuje odklad vykonateľnosti;

Odvolací súd v závere konštatuje, že požiadanie o odklad vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozhodnutia správneho orgánu nie je viazané lehotou, preto oň môže účastník konania, ktorý má právny záujem na odklade vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, požiadať v rámci súdneho konania až do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici v zmysle ustanovenia § 219 O.s.p. zmenil a konanie vo veci zmysle ustanovenia § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil.

O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešnej žalobkyni náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.